

Carta del prelat (5 de febrer de 2020)

Amb motiu del proper 90è aniversari del 14 de febrer de 1930, Mons. Ocariz ens anima a donar moltes gràcies a Déu per aquest do que va concedir a l'Obra i a l'Església.

05/02/2020

Estimadíssims, que Jesús em guardi les filles i els fills!

Cada any, a l'Obra, el 14 de febrer és un dia en què intensifiquem l'actitud habitual d'agraïment al Senyor en

commemorar les dates fundacionals de 1930 i 1943. En aquesta ocasió ho celebrem amb una importància especial, ja que fa 90 anys que sant Josepmaria va veure que Déu cridava també les dones a la missió que va iniciar el 2 d'octubre del 1928.

De la santedat de la dona depèn en gran part la santedat de les persones que l'envolten. Així ho va considerar sempre sant Josepmaria, amb la ferma convicció que «la dona està cridada a dur a la família, a la societat civil, a l'Església, quelcom de característic, que li és propi, i que només ella pot donar» (*Converses*, núm. 87).

Si ens fixem en l'Evangelí, recordarem que Jesucrist va néixer «d'una dona» (*Ga* 4, 4); aquesta mateixa dona, santa Maria, amb el seu encès afany per servir els altres, va avançar la intervenció pública del seu Fill (cf. *Jn* 2, 4-5); en els moments

d'abandonament, van ser les «filles de Jerusalem» (Lc 23, 28) les que es feien lloc entre la multitud per acompanyar Jesús; unes dones que van ser al peu de la Creu quan s'estava complint la nostra redempció (cf. Jn 19, 25); i va ser una dona la primera testimoni de la Resurrecció del Senyor (cf. Jn 20, 16), d'aquella Bona Notícia que després s'estendria a totes les nacions.

Quina alegria contemplar, també pensant en la missió de les meves filles a l'Obra, com les meravelles de Déu es compleixen i es duen a terme a través de tants fruits de santedat femenina al servei de les altres persones.

Per tot això, us convido a considerar especialment en aquest dia les paraules de sant Josepmaria: «*Ut in gratiarum semper actione maneamus*, visquem en una contínua acció de gràcies al nostre Déu. Accions de

gràcies que són un acte de fe, que són un acte d'esperança, que són un acte d'amor» (*Carta 28.III.1973*, núm. 20).

Fe agraïda per la divinitat de la vocació cristiana personal i de la missió apostòlica corresponent que el Senyor ens confia, de manera especial, quan contemplem l'extensió i la intensitat del treball cristià que tiren endavant les dones de l'Opus Dei, posant en diàleg tota la seva riquesa espiritual i humana amb les persones del nostre temps.

Agraïment esperançat, perquè podem mirar el futur amb serenitat i optimisme, malgrat les dificultats, ja que sempre comptarem amb l'amor de Déu per a cadascuna i cadascú, malgrat les nostres limitacions i errors. Finalment, amb un *amor agraït*, perquè en aquests noranta anys de treball es comprova la misericòrdia que ha tingut el Senyor amb nosaltres.

Us suggereixo també viure, al voltant d'aquest 14 de febrer, algun detall personal —potser una romeria— que ajudi a manifestar l'agraïment al Senyor, acudint a la mediació materna de santa Maria.

Amb la meva benedicció més afectuosa,

el vostre Pare

Roma, 5 de febrer de 2020

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-del-
prelat-14-de-febrer-de-2020/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-del-prelat-14-de-febrer-de-2020/)
(05/08/2025)